

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Gud forbyde; nej, nu tror jeg jo ikke på Gud, så ham skal jeg ikke påkalde. Men jeg vil sige, at jeg nu under ingen omstændigheder har noget ønske om at ophidse hr. Mikkel Dencker. Det kunne jeg overhovedet ikke ønske.

Men det er da rigtigt, at jeg godt vil appellere til den generelle kritik, som Dansk Folkeparti momentvis giver udtryk for over for EU, og så i forlængelse af det stille spørgsmålet: Hvad er ideen i at lave den her dokumentation for handel, der foregår inden for grænserne? Er det en vigtig opgave, når nu hr. Mikkel Dencker oven i købet står og roser den?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu vil jeg ikke sige, at jeg ligefrem står og roser den del af lovforslaget. Jeg tager det med som en naturlig del af, at vi er med i EU, ikke fordi jeg er tilhænger af Europas forenede stater, men vi er dog tilhængere af, at der er fri handel over grænserne og i den forbindelse det indre marked.

I den forbindelse, når man nu er tilhænger af det indre marked, synes jeg ikke, der er nogen grund til ikke at tage den del med. Der må være en ligestilling af de virksomheder inden for EU.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14.45

Pia Christmas-Møller (KF):

Regelsættet for transfer pricing har som formål at forhindre, at virksomheder, der har koncerninterne transaktioner, ikke bruger disse til at skubbe overskud fra et land med høj skat til et land med lav skat. For grænseoverskridende koncerninterne transaktioner gælder der allerede nu en oplysningspligt og en dokumentationspligt.

Oplysningspligten pålægger virksomheden, at den i sin selvangivelse skal oplyse art og omfang af handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med koncernforbundne udenlandske selskaber.

Dokumentationspligten pålægger virksomheden, at den skal udarbejde skriftlig dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat. Dokumentationen skal have en sådan kvalitet, at den kan bruges til at vurdere, om priser og

vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis der var handlet mellem uafhængige parter.

Når vi så ser på L 140, ser vi, at der er to hovedformål: for det første at sikre, at reglerne om oplysnings- og dokumentationspligt er i overensstemmelse med EU-retten, og for det andet at skabe incitamenter til dels at udarbejde dokumentationen, dels at sørge for, at den har den ønskede kvalitet, herunder at den er udarbejdet rettidigt.

For at reglerne med sikkerhed skal være i overensstemmelse med EU-retten, foreslås i lovforslaget, at oplysnings- og dokumentationspligten ikke kun skal gælde ved grænseoverskridende transaktioner, men også ved indenlandske koncernforbundne transaktioner.

Den anden del, nemlig at skabe incitamenter til at opfylde dokumentationspligten, er fremsat ud fra en vurdering af, at der er en stor del af virksomhederne, der ikke opfylder denne pligt. Told- og Skattestyrelsen lavede i 2003 en undersøgelse af den dokumentation, som selskaber med grænseoverskridende transaktioner mellem forbundne parter har pligt til at udarbejde. Undersøgelsen viste, at næsten halvdelen af selskaberne enten slet ikke havde udarbejdet nogen dokumentation eller havde udarbejdet en dokumentation, der var åbenlyst mangelfuld.

Ifølge L 140, som vi her behandler, opstrammes dokumentationsforpligtelsen hovedsagelig i form af en præcisering af den gældende bestemmelse. Det præciseres, at kvaliteten af dokumentationen skal leve op til Told- og Skattestyrelsens vejledning. Derudover foreslås, at der indføres bøder ved manglende opfyldelse af dokumentationspligten, og sidst, men bestemt ikke mindst, at adgangen til at få omkostningsgodtgørelse for dokumentation, der først udarbejdes under en klagesag, afskaffes. Det sidste skal forhindre, at der kan spekuleres i bevidst at vente med at lave dokumentation, til der eventuelt kommer en klagesag.

I bemærkningerne til lovforslaget står der: »Transfer pricing er ikke en eksakt videnskab.« Jeg vil godt tilføje, at det for virksomhederne bestemt heller ikke er nogen enkel sag at leve op til kravene i lovforslaget. Jeg kan ikke lade være med at nævne, at Told- og Skattestyrelsens vejledning om dokumentationspligten, når den udskrives, fylder hele 97 A4-sider.

Der er altså god grund til, at der stilles lempeligere krav til det, der i forslaget kaldes mindre virksomheder. Det er virksomheder, der har fær-